

"Αν δε μπορούμε να ζήσουμε σαν ανθρώπινα πλάσματα, τουλάχιστον να πεθάνουμε σαν άνθρωποι"

(σύνθημα των εξεγερμένων στις φυλακές Άττικα 1971)

Στις 9 Σεπτέμβρη 1971, οι 1.200 περίπου κρατούμενοι των φυλακών Άττικα της Πολιτείας της Νέας Υόρκης καταλαμβάνουν τρία συγκροτήματα και συλλαμβάνουν ως ομήρους 38 φύλακες και υπαλλήλους. Στα αιτήματά τους περιλαμβάνονται η χορήγηση αμνηστίας και η απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων στις ΗΠΑ. Αμέσως, δυνάμεις της Εθνοφρουράς κυκλώνουν τις φυλακές, στις 13 Σεπτέμβρη γίνεται επέμβαση της Αστυνομίας. Πάνω από 1.000 αστυνομικοί και εθνοφρουροί παίρνουν μέρος στη μάχη που διαρκεί 90 λεπτά. Ελικόπτερα, υπερειπτάμενα των φυλακών, ρίχνουν δακρυγόνα και τα πληρώματά τους καλούν με μεγάφωνα τους κρατούμενους να παραδοθούν. Οι αστυνομικοί και οι στρατιώτες εν μέσω δακρυγόνων εξαπολύουν καταγιστικά πυρά. Ο τελικός απολογισμός είναι 43 νεκροί, ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 250. Η εικόνα της φυλακής μετά τη σφαγή θυμίζει πεδίο μάχης. Συγχρόνως, ξεσπά κύμα αντιδράσεων σε όλες τις ΗΠΑ και κυρίως από την πλευρά της μαύρης κοινότητας. Εξάλλου, το 85% των κρατούμενων στις φυλακές Άττικα ήταν μαύροι. Παρά την αιματηρή της κατάληξη η εξέγερση ενίσχυσε το αίσθημα της ενότητας και της μαχητικότητας της μαύρης κοινότητας των ΗΠΑ.

Τη δεκαετία του 1970 το σύστημα φυλακών στις ΗΠΑ κλυδωνιζόταν, σε πολλές φυλακές άνθρωποι ξεσηκώνονταν, έδιναν μάχες και ανακτούσαν τη ζωή και το σώμα τους απ' τις φυτείες-φυλακές.

Σήμερα στις ΗΠΑ βρίσκονται 2,5 εκατομμύρια φυλακισμένοι/ες, αρκετές από τις φυλακές έχουν ιδιωτικοποιηθεί αλλά ακόμα και αυτές που δεν έχουν ιδιωτικοποιηθεί στηρίζουν τη λειτουργία τους εξαναγκάζοντας τους φυλακισμένους/ες να δουλεύουν με ισχνές ή και καθόλου απολαβές σε πολυεθνικούς κολοσσούς, σε φυτείες, στην στρατιωτική βιομηχανία κλπ. Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο παρά δουλεία. Συγχρόνως, ανθρωποφύλακες επιτηρούν την κάθε κίνηση και επιβάλουν πειθαρχικά και όχι μόνο μέτρα. Οι φυλακές εξαρτώνται ολοένα περισσότερο απ' τη σκλαβιά και τον βασανισμό για να διατηρούν τη σταθερότητά τους.

Μπορεί ν' αντικατέστησαν το μαστίγιο με σπρέι πιπεριού, αλλά πολλά από τ' άλλα βασανιστήρια παραμένουν: απομόνωση, καθίσματα καθήλωσης, ξεγύμνωμα και σωματικοί έλεγχοι.

Σαράντα πέντε χρόνια μετά την Άττικα, οι φυλακές της Αμερικής ξαναβρίσκονται σε αναβρασμό. Οι ίδιοι οι κρατούμενοι/ες συνδέουν τον αγώνα τους με τον αγώνα των φυλακών Άττικα και γι' αυτό ξεκινάνε τις κινητοποιήσεις τους κι αυτοί/ες συμβολικά στις 9 Σεπτέμβρη.

Εδώ και έξι χρόνια μια σειρά κινητοποιήσεων έχουν λάβει χώρα στις αμερικάνικες φυλακές, όπως αποχές από τα μεροκάματα, απεργίες πείνας, αποχές απ' το συσσίτιο κλπ. Η κινητοποίηση εντεινόμενης αντίστασης εντός των τειχών είναι ποικιλόμορφη και διασυνδεδεμένη, συμπεριλαμβανομένων κέντρων κράτησης μεταναστών/ριών, γυναικείων φυλακών και καταστημάτων κράτησης ανηλίκων.

Την 1η Απρίλη 2016, πρωτοβουλία κρατούμενων από τις αμερικάνικες φυλακές δημοσίευσαν ένα κάλεσμα για αγώνα ενάντια στην καταναγκαστική εργασία σε συνθήκες εγκλεισμού, όπου χαρακτηριστικά αναφέρουν :

«Η σκλαβιά στο σύστημα των φυλακών καλά κρατεί, αλλά μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους θα την έχουμε πια ξεκάνει. Αυτό είναι ένα κάλεσμα ν' αποτελειώσουμε τη σκλαβιά στην Αμερική και απευθύνεται κατευθείαν στους/ις ίδιους/ες τους/ις σκλάβους/ες. Δεν υποβάλλουμε αιτήματα ούτε ζητάμε κάτι απ' αυτούς που μας κρατούν αιχμάλωτους/ες. Απεναντίας, καλούμε τους ίδιους μας τους εαυτούς ν' αναλάβουν δράση. Προς κάθε

κρατούμενο/η σε οποιοδήποτε πολιτειακό και ομοσπονδιακό κατάσταση κράτησης σ' αυτά τα εδάφη: σε καλούμε να σταματήσεις να 'σαι σκλάβος/α, ν' αφήσεις τις σοδειές να σαπίσουν στις φυτείες, να κατέβεις σε απεργία, και να πάψεις να συμβάλλεις στην αναπαραγωγή των θεσμών που σε κρατάνε δέσμιο/α.

Αυτό είναι ένα κάλεσμα για αποχή κρατούμενων από τα μεροκάματα σε όλη την επικράτεια, ώστε να βάλουμε ένα τέλος στη σκλαβιά της φυλακής, αρχής γενομένης από την 9η Σεπτέμβρη 2016. Δεν μπορούν να λειτουργήσουν αυτές τις εγκαταστάσεις χωρίς εμάς.

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, χρειαζόμαστε στήριξη από κόσμο εκτός των τειχών. Μια φυλακή είναι ένα περιβάλλον, στο οποίο είναι πανεύκολο το επείγον κλείδωμα κρατουμένων στα κελιά, ένα μέρος ελέγχου και περιορισμού, όπου η καταστολή είναι εντοιχισμένη σε κάθε πέτρινο φράχτη και κρίκο αλυσίδας, σε κάθε χειρονομία και ρουτίνα. Όταν ξεσηκωνόμαστε ενάντια στις Αρχές αυτές, στρέφονται με μανία εναντίον μας, κι η μόνη προστασία που έχουμε είναι η αλληλεγγύη απ' έξω.»

Ανταποκρινόμενοι σε αυτό το κάλεσμα στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον «αγώνα ενάντια στη σκλαβιά» ανιχνεύοντας αυτό το αγωνιστικό νήμα που συνδέει το χτες με το σήμερα, τους επιμέρους αγώνες ενάντια στις φυλακές σε κάθε χώρα, στις ΗΠΑ, στην Ισπανία, στην Ιταλία, στην Τουρκία, στην Ελλάδα είτε αυτοί εκδηλώνονται με εξεγέρσεις, καταστροφή – καψίματα φυλακών, είτε με μαζικές απεργίες πείνας όπου ανεξάρτητα με τη διαφορετικότητα των αιτημάτων αλλά και των μορφών κινητοποιήσεων, τους ενοποιεί η εναντίωση στην καταπίεση, στον εγκλεισμό, στην εξουσία γενικότερα.

**ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΣΤΟΝ «ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ»
ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ**

*Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους,
τους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές*